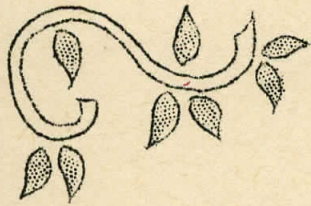

דברי הכפר

הי, עולם כספה באסרו-חג אבל,

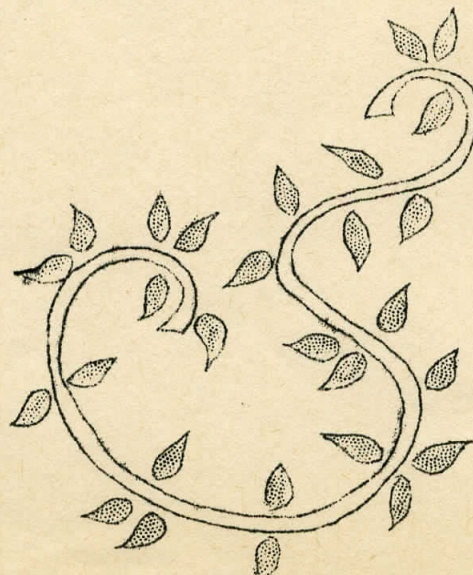
פבר רות פורע הסקר מן הצג,

ודופק לו חשון בידו הגרומה

על קבשים רעועים וקורא בקול:

הגיעה, ידידי, השעה לפרק.

א. שלונסקי

מס' 531

7 אוקטובר 1977

כ"ה תשרי תשל"ח

כפר הנשיא

אנז מביאים כאן מילותיהם של ג'וני - מזכיר המשק וציון חברו לכחה .

למעלה מעשרים שנה היינו עדים למאבק על הקיום שהדהים אותנו
בשל הכוחות האנושיים שהוא חשף. ארנון הילד, הנער והגבר,
שחולי ממאיר כרסם בגפיו, סרב להכנע, נלחם באיתנות וגילה כוחות
אדירים גלומים בתוכו. ואמצעיו הפשוטים הועילו לו זמן רב ודכאו
את האויב, מנעו ממנו התקדמות. במה נלחם ? בכח-הרצון לחיות,
ביכולת לחייך ולצחוק, בכשרון הבלתי-רגיל למצוא את החן ואת
החיובי בחיים. התרשמנו מן האופטימיות שלו; ואת מה שהוא קבל
באהבה מן העולם הוא החזיר לנו למזכרת עולמים. ציוריו השופעים
אור ונעם, שלווה ושלמות - הם איזה שהוא בסוי אישי לחויית האידיליה
שהוא ראה בעיני רוחו ורשם עבורנו.

את כח העמידה הוא שאב מפרנק וג'ין ההורים היקרים, ומכל
בני המשפחה, שכה הרבה פעלו כדי לסייע לארנון במאבקו. גם כאן
התגלתה דבקות למטרה שמאין כמוה - דבקות שבכפר הנשיא הייתה למופת
לדורות.

סמל המסירות - אלה הם פרנק וג'ין
סמל כח-רצון - זהו ארנון.

וכך הוא נשאר בזכרוננו - החיובי, המחייך, היוצר, החביב.
אתכם, ג'ין ופרנק, נתחלק בזכרונות אלה, ובעת הזאת אתכם נתחלק
בצער.

על מקומו יבוא בשלום.

ג'וני

ארנון.....

.....היום אנו נפרדים ממך ביום קשה בהרגשות שלא ידענו עד כה.
יום קשה אבל יום שמסמל סיומו של מאבק יום יומי מתמיד. במאבק
זה אתה נצחת. לא נתת לגוף לנצח את הנפש. הספקת לסעוד טעמם של
טיולים וילדות ואז המחלה תקפה אותך וכל צעד הפך למאבק ומאוחר
יותר כל תנועה כל רצון גופני בסיסי לווה בקשיים אדירים.
היית חזק וגאה ברגשותיך והסתרת אותם מאיתנו בהצלחה מרובה.
בפנים הכל בער ושווע לרוץ להשתזלל להיות מאיתנו. במקום זה בנית
לך את עולמך הפרטי, עולם מלא ועצום. התגברת על המגבלות הגופניות,
פעלת, יצרת ומעל הכל ציירת.
אבל אתה לא היית לבד ונצחונך הוא גם נצחונם של משפחה. שלכם,
ג'ין, פרנק, שלומית, וחנן ואולי בזה אתם יכולים למצוא נחומים
ולא לחינם היה הכל. הוכחתם פה את גדולת הרוח ולכולנו תהיו בזה
דוגמא.

היה שלום ארנון, אתה נשאר קרוב אלינו. אותך לא נשכח.

ציון.

מובן לנו מנסיוננו אנן וגם ביחס לארנון, עד כמה קשה לדעת מה
הצרכים הנפשיים של בן אדם ומה הצורה המתאימה ביותר לעזור לו וליצור
קשר איתו. קשה לבטא במלואו הרגשותנו כל העידוד הרב שקבלנו, חברים,
אח עזרתכם לא נשכח לעולם.

עברנו חדשים סוערים ביחד. נסיעה לחו"ל המוצלחת כל כך. היינו
עדים לכח רצון של ארנון שעזר לו, באופן זמני, להתגבר על מחלתו
כדי להנות מכל החוויות. הוא הצליח כי החברים עודדו אותו.
אותם החברים גם עכשיו, באבל הכבד שתקף אותנו, עומדים לצידנו,
ואני רוצה להודות לכלכם. הלוואי ואוכל לקחת דוגמא מארנון איך לחיות
עם הסבל!

המשפחה

למשפחת ווטרמן היקרה,

שיר נפלא, משל לאה גולדברג, כה טוב מבטא את
אשר ברצוני לאמר לכם.

שלכם,

רות גפן דותן

עוד יום אחד מאביבים זרוח,
עוד יום אחד - לצער ושמחה,
חגני אלוהי בארץ רוח,
עשה ציפיתי מבורכה.

שלוח מאד ובחדוה נכונת,
כולי לחסד-פתע כלנס,
אקשיב לכל מילה, להד כל צעד,
אדע פני כל אדם שיכנס.

אך אם יהיה, ויפתח השער,
וכל גופי יקרא: הנה הנו!
אהיה כעץ באפלת היער,
אשר פחר בו אור להקרינו.

לאה גולדברג

בונה נשעננו

** עבר חג הסוכות - והפעם בלי חופים ומצלמים, בגלל האבל.

** כתח "חרמון" וצעירי "הירדן" בילו ה את חופשת סוכות (חלק ממנה) בקייטנה ליד אכזיב, הצלחנו לקלט מהח ש:

- (א) מזג אויר היה ככה ככה.
- (ב) האכל: א' א' (הלך).
- (ג) בסך הכל: היה טוב !!!

** אנו מברכים את אמא של טומי, הלא היא מיסיס טומי, שמצטרפת אלינו ולחוג הסבתות, ומאחלים לה קליטה קלה.

** שבע נסיעות חזר אלינו יאיר דוארי אחרי שהיה של כשנה בארצות חבל. (בסעות לא פרסמנו קודם). וכמו כן עדין לא הודענו שעמרי נסע לחו"ל ואנו מאחלים לו בלוי נעים ולהתראות אצלנו.

** וברגע האחרון, גם שמואל חזר הביתה. ברוכים הבאים !!

** נודע לנו שביום ששי, 14 לחדש זה, נתחיל מחדש בארגון קבלת השבת.

ובינתיים, גם ככה,

שבת שלום

יעל נ.

מזה נשמע...

מטע : השבוע מסיימים את הקטיף, סכומים נקווה לקבל בדיווח הבא.

פרדס : קטיף ה"מוקדמות" בעיצומו. המגמה היא להגיע ל- 1000 מיכלים של מוקדמות.

כותנה : הקטיף בעיצומו - שתי הקטפות שנעדרו בשבוע שעבר חוקנו. הצוות חוגבר ע"י בנים המחכים לגיוס, ואלה שהגיעו לחופשה חקלאית.

אבוקדו : גם פה מתחיל הקטיף. בשטחים בבית השבוע ובדרוז בשבוע הבא. לעת עתה עדיין לא מדברים על גיוסים.

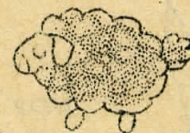
לול : ג'וני טנא נמצא כעת בחו"ל וג'וני הרמץ ויונחן סטיל מחליפים אותו בריכוז הענף. תגבורת חדשה לצוות היא יואב פק. בינתיים קבלנו להקה חדשה, והלהקה חולה. מקווים להתגבר על המחלה, וחברים מתבקשים לא לבקר בלולים.

בריכות : הדגים שקטים וגם הענף שקט עתה. את השנה גמרנו בשיווק של 190 טון, כמות משיעה רצון מאד.

עדר מרינו : הענף הצעיר השתלט כבר על הדיר הישן. חלק מהכבשים השתכנו שם. בשבועות בקרובים תהיינה המלטות רבות.

מפי ברוך כהן
רשם הכתב הנודד.

בענפים

מכתב גלוי למשה

קראתי בענין רב את התלונות שלך, משה, לגבי ערב ראש השנה, והשקפותיך בקשר לחגי ישואל - והתפלאתי !

הצדק אתך, משה. בראש השנה יש מקום לסקירה על ההתרחש במשך השנה אצלנו בקבוץ בפרט, ובארץ בכלל. ושובון הנפש לא רק ענין של דח ופרט, אלא של החברה כולה.

אם כך - אז התגובה לדברייך ממש מתבקשת !

כי החגים אצלנו לובשים את הצורה שהמעסים - המוכנים לתרום מזמנט - (למרות עיסוקם הרב בתחומים אחרים) נותנים להם.

אתה שייך לרוב ה"דומם" כביכול, שמגיע לו להטיל ביקורת ולהחלונן, אבל גם מגיע לך (כי אתה מסוגל) להתנדב, לתרום ולהיות פעיל !

משה, בוא - נעשה עסק. כל אחד לפי יכולתו. טכס ומסורת למיטיבים במלאכה זו. אתה תקח על עצמך, נגיד, את הערב השני של ראש השנה, שיכלול סרט בעניני המשק וסקירה משקית-ארצית-פוליטית, לפי ראותך וכשרונך הביצועי.

ואם לא זה, תהיה אחראי על שיחת החברים בערב יום הכיפורים בנושא "הקיבוץ והדת המתחדשת". (דרך אגב, איפה היית שדברנו על "הקיבוץ והמדינה"?)

אבל אם דווקא בשבע אתה מעוניין, ב"סיום קציר הדגנים, ריח הגשמים המתקרב ובא... והכנת הקרקע לקראת זריעה..." יש לי רעיון נוסף בשבילך. לך לך לוועדת התרבות, שכה נאבקה בחיפוש אחרי צוות לכל חג, והתנדב לארגן לנו את חג האסיף כמו שצריך ! אינני מציעה שרק אתה בלבד תפעל, אלא שתרכז מסביבך קומץ אנשים, וביחד הכניסו רוח חדשה ורעננה לחג זה, שבשנים האחרונות נחלש וצולע מחוסר כוחות.

קום, משה, העזוב את מחנה הסרבנים המקצועיים בשטח התרבות, ועזור לנו בעיצוב חגים ראויים לציון ולשבח מכל שכבות האוכלוסיה בקיבוצנו.

מועדים לשמחה !

אלזה

(מרכזת וו' חגים לשעבר)

הנה אה טוב ואה נעים

* הערב קבלת פנים לשמואל ודבי חצור .

המועדון יהיה פתוח לחברים ובנים מכתה י"ב ומעלה החל בשעה 8.00 בערב . (אגב , חלק מהחכנית - הקרנה חוזרת של 24 שעות בכפר הנשיא)

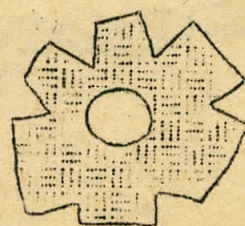
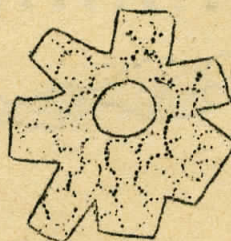
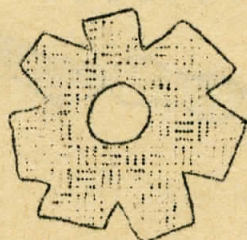
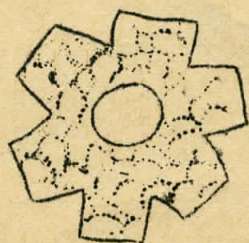
* ביום רביעי 12.10.77 יתארח אצלנו חכ" מאיר פעיל . נסינו "לסחוט" ממנו , הפעם , משהו חדש . משהו בתחום התמחותו בהיסטוריה צבאית . לבסוף , נאלצנו להתפשר על הסטוריה פוליטית . נושא שיחתו , אם כן : "השרשים ההסטוריים למהפך של ה-17 במאי" . יום רביעי בשעה 9.00 במועדון .

* ולמחרת ביום חמישי 13.10 בשעה 9.00 , במועדון : קונצרט קאמרי בבצוע רביעיית הנוער האוסטרלית ע"ש פיקלר . הרביעיה נמצאת עתה בדרכה חזרה מהופעה באקדמיה הבינלאומית של רביעיות מיתרים בפסטיבל אלדנבורג באנגליה . היא היתה אחת משבע הרביעיות מכל העולם שנבחרו להשתתף בפסטיבל זה .

* ביום שישי 14.10 אנו מחדשים שוב את קבלות השבת , לאחר תקופה ארוכה מאד . שימו לב , הדלתות החיצוניות תסגרנה בשעה 7.00 .

* באותו ערב - בשעה 9.00 שעשועי עברית . ערב משחקים חידודים וחידונים בעברית , בעריכת נורית וז'ק גולן .

* המרתון נדחה ליום ו' 21.10 . עדיין חסרות לנו עוגות (ברשימה) . חברות , נא לא לפחד מן התחרות , ליד העוגה יופיע מספר בלבד ואם אפית "פלופ" לא חייבים לדעת על זה העיקר שתהינה מספיק עוגות לכבוד . אז בבקשה - הרשמו אצל איליין , פרנקי , דוט או שמחה .

5.

* מעוניינים ללמוד אספרנטו? שפה בינלאומית - במחיר סמלי (כך כחוב בחוזר שקבלתי). הקורס בכתב - 16 שעורים להקניית יסודות השפה דקדוקה, ואוצר מילים בסיסי. המחיר לקבוצניקים 60 ל"י בלבד. יש לך שאלות? פנה ל- צבי לבנקופף, קבוץ מעגן, ד.נ. עמק הירדן 15160.
רוצה שיעור לדוגמא, חינם?
פנה ל- "קורס אספרנטו בהתכתבות" ח.ד. 22041 חל-אביב.

ובינתיים שבת שלום!

חמר

ימי	הולדת		
10.10	נעמי רחמני	15.10	דיסון בילגורי
11.10	אהוד המאירי	15.10	רענן סנא
	יואב עדר	15.10	רז מעין
12.10	אבלין וולך	16.10	גדעון לוי
13.10	בני פורסט	16.10	דב קולט
14.10	טרי ווטהם		
14.10	דוד ריפקינד		

ימי	נישואין
10.10	רחל ואילן גינח
11.10	אלידה וגד ירדן
11.10	קרול וגרשון שרק

מזל טוב

6.

אנו משתתפים בצערה של
מינה ובני משפחתה במוות
האב
הובא למנוחות בכפר הנשיא

נדליק נר לזכרה של
אסתר טינה
י"א תשרי 13.10.77

טיול המערות

7

אין ספק שאחד הבלויים היפים הוא טיול משק - בפרט אם עבר הרבה זמן מאז הטיול האחרון ואתה כולך נכון ליציאה לטבע בחברה טובה. יש לציין שתמיד יוצאים במצב רוח מרומם - ואם המסלול טוב יש לך הצלחה מובטחת במאה אחוזים.

שום דבר לא היה חסר בטיול המערות של השבת האחרונה. נהניתי מן החברה, נהניתי מן האכל, הנהיתי מן הנוף, נהניתי מן ההסברים של סומי, נהניתי מן ההלצות - אך כל אלה נשכחו כאילו שלא היו ברגע שנכנסנו לתוך מערת אבשלום. כל נסיון מצדי לתאר את המערה ויופיה נדון לכשלון מראש. איך מתארים חלומות? איך מעלים בכתב מראה של ארץ דמיונית שקיימת רק בסרטים של ואלט דיסני או בעולמו של המדע הדמיוני? אפילו לא אשתדל. רק אמר שעד עצם היום הזה אני המום ממה שראו עיניי. השקיעו המון מחשבה (וגם כסף) כדי להציג את פלאי המערה בצורה הטובה ביותר. מסלול הליכה מתפתל לו בין, מעל ומתחת לנטיפים (ולזקיפים) כשתאורה דיסקרטית ומעולה מבליטה בשבילך אלף צורות נפלאות בגווני שונים. כח היצירה של הטבע במשך מיליוני בשנים מגמד אותך ואתה נשאר קטן קטן בין מצבות ענק המעידות שוב ושוב שאמנות האדם מקורה ביצירה העל-אנושית.

הכדאי לנסוע 7-8 שעות בשביל ביקור של 25 דקות במערת אבשלום? הכדאי לנסוע עד לקצה העולם כדי לראות אחד הדברים היפים ביותר שקיימים בעולם הזה?

תקוותי רק זאת: שנדע איך לשמור על הנכס הזה ושכולנו נזכה לראותו.

ג'וני פרנק

ביתנו לבין עצמנו

המחבר: ד"ר יוסף קאניבסקי

בשיחה שהתקיימה בליל יום הכפורים נוכחו רק 40 חברים אבל 16 מהם היו מבני המשק או מהדור הצעיר, ובמשך השיחה התבטאו לא פחות מ-22 חברים שונים. חלופי הדעות היו מענינים ולעיתים חריפים, ונמשכו למעלה משלוש שעות. אני, לא כרכזה החרבות, אינני מודאג ממספר המשתתפים, שהיה יכול להיות גדול יותר, אלא מעודד מן ההרכב הרב גילאי ומן העדנות וההשתתפות שאפיינו את הערב כולו. מי שלא בא הפסיד לא רק מפני שדיון כזה הוא בסוגי אמינות לחרבות-קבוצית-עצמית, אלא מפני שנאמרו דברים שעצם השמעתם היה חשוב אפילו כשגרמו לתגובה חריפה ונרגשת. לא רשמתי דברים באותו ערב ובודאי מה שיופיע להלן יסרס לא מעט את מה שנאמר, אבל רצוי שגם אלה שחפשו נחמה בשדורי הטלביזיה מירדן, ואלה שהניחו שהמקום הטוב ביותר לצום הוא במיטה, ידעו שהיו דברים בגו.

- אנחנו נארגנו הכוח הבלתי אנטרסנטי היחיד שנותר במדינה. אם לא ננסה אנחנו לשנות, לתרם, לשפר מי כן?

- המהפך של ה-17 במאי איננו תופעה חולפת. העם, קרי עדות המזרח, בחרו בבגיד כי הם שונאים את, ואולי מפחדים מהערבים. גם לבניהם שנולדו כאן יש אותה גישה.

- יש פער עצום בין תרבותם לבין תרבותנו - אני מעריך שהם בפגור של 150 - 200 שנה - ואני אינני רוצה לשנות אותם. הם לא רוצים שאבוא להציע להם את מה שיש לי ואם באים לשנות, "לעשות טובה" כביכול זה גורם לשנאה.

- זו גזענות מן הצורה הגרועה ביותר! מי אומר שתרבותך, תרבותנו טובה יותר.....

- לא אמרתי טובה יותר, אמרתי לונה.

..... ואם המשיך לשבת בחבוק ידיים בתוך מגדל השן שלך הפער ילך

..... המיך ביננו לכין עצמנו....

ויגדל והשנאה בתוך העם לא חדע גבול.

- כל הדבורים האלה על גרעין עודד ועזרה הקבוצים בעיירות הפתוח הם כקנה רצוף. אם כפר הנשיא רצחה לעזור באמת, היא היתה מוותרת על בית חינוך קבוצי משותף ושולחה את ילדיה לחצור הגלילית. ההורים היו בוכים על זה שילדיהם אינם מקבלים את החנוך המגיע להם אבל זה היה עוזר לילדי העיירה.

- ומי אומר שהיו מתקבלים ושלא היו חיים בשני מחנות נפרדים? מה אנחנו רוצים בחוך המדינה הזאת? אם שמתם לב בעיקר הזכרנו את הקבוץ ולא את המדינה - אולי זה סימפטומטי. אני עוד מאמין בסוציאליזם, אם כי ידוע לי שיש שואלים האם לא אבד הכלח על המושג הזה. המשק הזה היה צריך להגיד לבניו דבר ברור ולא מעורפל: או שובו הביתה ובנו את המשק כדי שסוף סוף נרדוף, או תצאו למשימות חלוציות - ציונות בתנועה, בשליחות בארגון נוער, בפוליטיקה, וכו' ועל רמה החיים במקצת.

- אינני מחביש ממה שעשינו ומה שהקמנו כאן ומה שאנחנו אומרים, ולו במעורפל, לבנים. בלעדינו מי יודע איך היו נראים פני המדינה. ובזה שהקבוץ אומר שני דברים לבניו - שובו הביתה וגם תשאו בעול בחוץ - אולי זה מבטא נאמנות את דרכו של הקבוץ: לעשות הרבה מעל לכוחו במידה לא מבוטלת של הצלחה.

- לא סתם החליטו החנועות הקבוציות שרצו שבנים יחתמו תקופות קבע כקצינים. צריכים קצין שיש לו ערכים לא אנטרסטיים של הקבוץ שיוכל אולי להשפיע על בני עמך שבאים בלי רקע חלוצי - ציוני.

- גם בצבא משתמר הפער.....

- אני לא בטוח אם ארצה להיות חבר קבוץ אבל.....

- המהפך היה נחוץ - לפחות זה גרם לנו לחשוב ולהתדיין.....

וכך זה נמשך עד שעיני הרוב נחצצמו מרוב עייפות ורק כמה

.... המשך בינו לבין עצמו....

צעירים המשיכו להתפלם עד שעה 02.00 !!!!

10.

שבעה לפטירת ארנון ז"ל

רציתי להוסיף רק דבר אחד לדברי הטעם שנאמרו על ידי ג'וני בשם המשק, וציון בשם בני כיתה ארנון. ראיתי את ארנון בבית החנוך רחוק לכסא הגלגלים והחמונה הייתה גם מעציבה וגם מעודדת. מעציבה - הרי זה מובן שהלב כאב לראות בן צעיר דועך לאט לאט. אבל מעודדת מפני שבני "סנונית" דאגו שתמיד יגיע לכחה, שתמיד יגיע לאוטו שהסיע אותו הביתה, ושלא יהיה לבד. ההבנה שאותם בנים ובנות גילו הקרינה מעין אצילות על החמונה הסרגית הנגלית לעיני כל. נראה לי שבני "סנונית" קבלו מן היחס המכביד כביכול, לא פחות ממה שהם נחננו. המושג הזה של דאגה לזולת החלש, הלא יכול להשתתף בפעילויות של בני גילו, היא מימד חשוב בחנוך. חבל שרק במקרים כאלה אנחנו נתקלים בגלויים כאלה. מסתבר שהחיים עצמם הם הם המחנך האמיתי היחידי.

ומשה הכה על.....

כמו שעונה מחליפה את רעחה כך מצויים בני אדם שמנהגם מתבטא במחזוריות מסוימת. יש יהודי בקבוץ זה, שקם בבקר, מציץ בזהירות לראות האם השמש עוד זורחת על עולמו, ואז עושה את חשבון נפשו כמנהג יהודי כשר. הוא אומר לעצמו "משעמם! הבריות נרדמות ועלינו להעיר אותם. ובמה? כבר צעקתי גבעלס על הכלבים; מזמן העליתי רעיון גאוני על אסימונים וטלפונים ולא מזמן התרעמתי על הפיכת חדר האוכל לגן ילדים. מה הבעיה שבתור - הו, הו, זה הדח ושעבוד חברתנו לדפוסים קלריקאליים. " טוב שיש יהודים כאלה אם כי לפעמים נראה שמאמרים כעין אלה הוא לא פחות ולא יותר מן המחווה של האירי השכור שינצל אף את הקצף על פני הבירה

.... המשך ביננו לבין עצמנו.....

בעילה לריב אליס.

הלוח העברי מבורך בחגים ששורשם נעוץ עמוק בהווי החקלאי אבל לא כן ראש השנה יום הכפורים או למחח-תורה - אלה חגים שכל כלם דח ומסורה, ואם לבנו נתון כלו למאורע החקלאי בגמר האסיף הרי מוטב רק יום אחד בחודש תשרי שיוקדש לידידנו המכלסונים והקטפת. בנות צעירות ויפות (כמובן) לבושות בגלימות לבנות (סמל הסוהר אצל הלוונים, המוות אצל הסינים, הסנים אצל האמריקאים ועובדי בתי חולים אצל הוולשים) יערימו זרי פרחים על המכונות ונהגיהן הגאים. מרכז המשק יכריז "אנו מעלים תרומה של שני ליטר בכזין ושני קילוגרם שמן לקרן פורד אח פרגאסון כסמל להצלחה בעונה החולפת בה קטפנו....." המקהלה תשיר אח מילותיו של המניפסט הקומוניסטי לפי מנגינה שחברה ע"י ידיד הסוציאליזם אידי אמין, והקהל יבוא על סיפוקו הגסטרונומי בזלילת טונות של גלידה בטעם גפילטער פיש (תרומת ענף המדגה).

אבל אומר רבנו שאין "להמשיך במסגרת התבנית התרבותית והרוחנית של הגולה וערכי הגולה." צא נראה: קיימת מסכת ראש השנה בתוך המשנה המעידה שראש השנה כמועד דתי היה קיים בעמנו בטרם יצא לגולה. ההסטוריונים אומרים שהתרבות היהודית - ארץ ישראלית - על חגיגה התקיימה כאלף וחמש מאות שנה לפני צאת העם לגלות. חבל שהאופנה של ממשלת הליכוד - שכתוב העובדות - מתגנבת לתוך כתבות רציניות.

אבל ככלות הכל אני מחכה למאמרים היותר רציניים - על הכלבים, האסימונים ועל טפנו הרועש - על אלה שאפשר לומר לפעמים "זה מצחיק לי".

אריק א.

קליטה

באסיפה הממוכנת ל-22 בחדש אנו

נביא להצבעה את בקשתם של

פול אנגל

גייל ספר

נתן ברק

להתקבל לחברות. נתן השתחרר זה

ענה מ-צה"ל בעוד שפול עומד

להתגייס בקרוב. דברי הסבר

באספה.

סומי בשם וועדת קליטה.

תערוכה

לכבוד הפעלת התנור החדש וסיום

10 שנות פעילות לחוג הקרמיקה

הנכם מוזמנים לבקר בחדר

הקרמיקה ביום ו' 7.10 אחרי

ארוחת ערב ועד שעה 21.00.

כמו כן, בשבת בין 12.00-14.00

בתערוכה נמצאים עבודות של חברים

שהשתתפו במשך השנים בחוג.

ערב חברתי עם תמר גביש

תמר גביש עומדת לפני סיום עבודתה אצלנו

אחרי כ-4 1/2 שנים. כנהוג במקרים כאלה,

הזמננו אותה לערוך יחד אתנו ערב שיוקדש

לרשמים, ושאלות ותשובות. שיחת סיכום

זו תיערך ביום א' 9.10 בשעה 9.00,

במועדון, כלומר - ערב חברתי עם תמר גביש.

מלבד אותם החברים שלהם היה מגע מקצועי

עם תמר עקב תפקידם או בגלל חוכן שיחותיהם

אחה, כל הצבור מוזמן ואני ממליץ על השתתפות.

תהיה זאת הזדמנות ללמוד מהוא על עצמנו

ולבלות ערב מעניין.

ג'וני

הודעות לחברים בעלי כלבים וחתולים :

(1) ניתן יהיה לקנות באקונומיה ביר לכלבים בחבילות של 1 ק"ג שיעלו 3,1/2 ל"י (בשר זה יש לבשל לפני ההגשה לכלב) .

(2) ניתן יהיה לקנות חבילות "בונזו" בהספקה הקטנה .

(3) חברי ועדת כלבים יספקו עזרה יעוצית ומעשית בעשיית "חט" חוט ברזל רץ " לכלב (כלומר חוט ברזל מחוץ בארך של עד 10 מטר, שהכלב יכול לרוץ לארכו) .

(4) יוקם כלוב מתאים להסגר שיועמד במקום נאות, ושמטרתו בעקר לכלבנות דורשות .

(5) הועדה מתכוונת לארגן משלוח של אותם כלבים וחתולים לא רצויים ל - "צער בעלי חיים" בחיפה או בת"א . (אם יהיו מספיק "חורמים") .

(6) ניתן לקנות אצל רות נאי בסנדלריה קולרים ורצועות מעור לכלבים .

אגב, חברי הועדה בינתיים הם : דלומית, רות נאי, דודו ובריאן

יושב הראש : סינדרבד

מגישה חה : דובה

האו האו !!!

הצגה : "חאטרון הזמן" מעלה את ההצגה "בילבי" באולם צליל, צפת .

ביום ה' 13.10 בשעה 16.30 .

הודיעו לנו שיש כרטיסי הנחה (16 ל"י במקום 22 ל"י)

פרטים אצל יעל נ.

ל ק ר א ת ה א ס פ ה

זה זמן רב מתנהלים אצלנו דיונים בנושא העבודה השכירה. לפני שבוע החקיימה ישיבה משותפת של הנהלת המפעל, הועדה הפיננסית, ועד המשק והמזכירות עם השתתפותם של מספר חברים עובדים במפעל. הדיון היה רחב והתייחס לשאלה העקרונית של העסקת פועלים שכירים בקבוצ, ייחסנו המיוחד לפועלי המפעל, ביניהם ותיקים, הוותנו במפעל כמקור מחייה עקרי וגורמים כלכליים שקובעים את הצלחת המפעל. מספר חברים הגיעו למסקנה שעל מנת לצמצם את העבודה השכירה יש לצמצם את היקף הפעולה של המפעל. בענין זה היו חילוקי דעות שנקפו הערכות שונות לגבי אותה מחלקה במפעל שכדאי לסגרה ואותן המחלקות שכדאי לפתחן. קולין ניסה על פי סקירה תמחירית להוסיף שגירת מחלקה העלה יעילות ולא חפגע ברווחיות המפעל. לעומתו היו חברים שטענו שיש לגשת לנושא בזהירות ולקבוע שלבי ביצוע על פי בדיקה כלכלית מדוקדקת, שתקח בחשבון ייעול שטות ייצור ועבודה, היערכות מצדנו להתמודד עם תנודות השוק העולמי, הרווחיות של כל מחלקה ומחלקה, ואפשרויות לשחק גורמי חוץ בתהליכי הייצור. גרסה זו אינה בשלב זה מוכנה לוותר על אף תחום פעולה של המפעל. בסוף הדיון התקבל פה אחד סיכום אשר יובא לדיון באספה במוצאי שבת 8 באוקטובר 1977 :-

יש להטיל על הנהלת המפעל וועדת המשק להכין תכנית אופרטיבית להפוך את מפעל "הבונים" למפעל של חברים עם לא יותר מ-20% עובדים שכירים מסך הכל מספר העובדים תוך 5 - 7 השנים הבאות.

ג'וני פ.

דו"ח ישיבת ועדת המשק - 30.9.77

נוכחים: ג'וני פ', יענקל, איזק פ', ברוך כ',
בוב ר', זמי ב"צ.

"אספסת הגליל"

1.

עם פג החוזה בין "אספסת הגליל" לבין המושבים, נותר המפעל ללא חומר גלם.
לא קיימת מגמה בין המשקים כיום להמשיך בגידול האספסת ולכן אין צורך
במכון ליבוש.

השבוע התקיימה ישיבה של הנהלת "אספסת הגליל" בה החליטו השותפים לסגור את
המפעל ולפטר את הפועלים העובדים בו.

משק כפר בלום מנסה למצוא מוצרים אחרים ליבוש במכון, כגון קש כותנה, זבל
עופות ופולפה של תפוחי-עץ.

אחרי מסירת אנפורמציה ע"י מרכז המשק, התקיים דיון בנושא, והוחלט לא
להמשיך בשותפות אחרי סגירת המפעל "אספסת הגליל", ולמנות שני חברים שינהלו
את המגעים עם "אספסת הגליל" בכל מה שקשור עם פירוק המפעל.

גדול כותנה בבית

2.

מסתמנת מגמה בכל האזור להחדיר את גדול הכותנה בכל שטחי הפלחה, במידה
ויש עודף מים. עם עקירת חלק מן המטע יהיו לנו עודפי מים לכמה שנים,
ולכן עליה הרעיון לנסות שטח נסיוני בעמק בו גדלו פעם תפוחים. מדובר
בשטח 1ה + 2ה, בסך הכל 55 דונם. הוצע גם לנסות שטח של 30 דונם כותנה
בעל. האחראי לגדול יהיה יופי.

תוכנית השקעות - מקורות ושימושים

3.

הובאה בפני הועדה טיוטה של תוכנית ההשקעות - מקורות ושימושים - תשל"ח.
הבקשות השנה מסתכמות ב- 15,642 ל"י
והמקורות ב- 12,325 ל"י
הפער: 3,317 ל"י

הוחלט: למנות ועדת אד-הוק שתציע הצעות לניהול הדיון בכל הקשור לתוכנית
ההשקעות. החברים בוועדה זו: אוסי א', מיכאל ד', קולין פ', ג'וני פ',
ברוך כהן וזמי.

CONGRATULATIONS!

BIRTHDAYS

10.10	Naomi Rachmani	15.10	Dishon Bilgory
11.10	Ehud Hameiri		Raanan Tena
	Yoav Eder		Raz Maayan
12.10	Evelyn Wallach (Whitham)	16.10	Gideon Levi
13.10	Benny Forster		Dov Collett
14.10	Terry Whitham		
	David Rifkind		

CONGRATULATIONS!

BIRTHDAYS

15.10	Dishon Bilgory
	Raanan Tena
	Raz Maayan
16.10	Gideon Levi
	Dov Collett

ANNIVERSARIES

10.10	Rachel and Ilan Ginat (Batya's daughter)
11.10	Alida and Gad Yarden.
	Caryl and Gershon Sherak

WE WILL REMEMBER	Esther Cinna
13.10	

Here is the speech that was made by Zion (a member of his class) at Arnon's funeral. We think ~~it~~ expresses what we were all feeling... Arnon - Today we are parting from you with feelings that we haven't known until now. A difficult day, but the end of a daily and continual struggle. In this struggle you were victorious - you didn't allow the body to conquer the soul. You managed to enjoy the taste of hikes and childhood, and then the illness attacked you, and every step became an effort, and later every movement was accompanied by great difficulty. You hid your feelings from us with pride and strength. You wanted to run and jump and be one of us. Instead of this you built your own inner world, a rich one; you were active and above all you drew and painted so beautifully. But you were not alone in your victory. Jean, Frank, Shlomit and Chanan - perhaps in this you can find comfort. You have proven here the strength of the spirit. Arnon, we will not forget you!

128

Parent's Page

Dear Parents,

October 7, 1977

The Succot holiday is over, and this time without festive celebration - because of the mourning. But still life goes on...

The youngsters of "Hermon" and "Hayarden" spent part of the Succot holiday at the seaside near Achziv. They said on their return that the weather wasn't all that wonderful, but they had a good time anyway.

Welcome to Tommy's mother, who has joined the circle of parents. We wish her an easy acclimatization to Kfar Hanassi.

Yair (Betty and Michael's son) has returned after a year's journey around the world. Also returning to the kibbutz after a long term abroad is Shmuel Hatzor. Welcome home!

We've heard that on the 14th of October there will again be "Kabbalat Shabbat", which will continue during the winter months.

And here are some cultural events which will take place in the weeks to come:

- This evening in the Moadon there will be a "welcome home" party for Shmuel and Debby. The moadon will be open from 8.00 for coffee, etc. Part of the program will be a reshowing of the film that was shown on Rosh Hashana.
- On October 13th at 9.00 in the Moadon there will be a concert given by a young quartet from Australia, who are stopping over in Israel on their way home from a youth music festival in England.
- The Marathon Dance, which has now been postponed twice, will finally take place on Friday night, October 21st. And remember, those of you who don't feel like dancing can bake cakes for the Cake Competition. Further information soon...
- You are invited to a Ceramics Exhibition in the Ceramics Room, this evening from 7.30 till 9.00 and on Sat. from 12.00 - 2.00.

(P.T.O.)